

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาครู
มหาวิทยาลัยราชภัฏ

Factors Affecting Success in Internship of Student Teachers at Rajabhat
University

เมษา นวลศรี^{1*}, กุลชาติ พันธุ์วรกุล²

Mesa Nuansri^{1*}, Kullachat Pantuworakul²

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี^{1*, 2}

Faculty of Education, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Pathum Thani Province^{1*, 2}

Mesa@vru.ac.th^{1*}, kullachat@vru.ac.th²

*ผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding Author)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 300 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเที่ยงแบบวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ .95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ วิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า 1) คุณลักษณะของนักศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์นิเทศก์กับนักศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างครูพี่เลี้ยงกับนักศึกษา กระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และคุณภาพของสถานศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .536 ถึง .676 และ 2) ปัจจัยด้านคุณลักษณะของนักศึกษา (X_1) และกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (X_4) สามารถร่วมกันทำนายความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 63.80

คำสำคัญ: การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู, นักศึกษาครู, มหาวิทยาลัยราชภัฏ

Abstract

The purpose of this research were to analyze of factors affecting on student teachers at Rajabhat. Samples were 300 students randomized by multi-stage random sampling. Research instrument was a 5-point scale with Cronbach's alpha reliability of 0.95. Data were analyzed by descriptive statistics methods including frequency, percentage, Pearson product-moment correlation coefficient, and stepwise multiple regression analysis. The research findings were as follows: 1) The relations between 5 factors affected towards success in internship of student teacher; student characteristics, relationship between supervisor and student, relationship between mentors and student, internship process, quality of schools for internship were positive direction with significance at the .01 level, correlation coefficient ranged from .536 to .676 and 2) the factors on the influence of student characteristics, and internship process were affected the success in internship of student teacher, statistically significance at the level of .05, which were a prediction of 63.80%.

Keywords: Internship, Student Teachers, Rajabhat University

บทนำ

การผลิตครูตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ) ได้ให้ความสำคัญต่อการจัดให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อันจะช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนได้เป็นผู้ที่มีความสามารถและมีทักษะในด้านต่าง ๆ เพื่อที่จะรับผิดชอบในด้านการสอน การพัฒนาวิชาชีพ โดยกำหนดให้การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเป็นหัวใจของการฝึกหัดครูและเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง เพราะว่าเป็นการที่นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ได้นำเอาทฤษฎีและการปฏิบัติที่ได้เรียนรู้ในชั้นเรียนใช้ประกอบกันในการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เป็นหัวใจสำคัญของการผลิตครู เพราะเป็นกระบวนการภาคปฏิบัติที่ช่วยเสริมสร้างคุณภาพของการผลิตครูให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานหน้าที่ของครูได้เป็นอย่างดี มิใช่การผลิตนักวิชาการครูให้มีความสามารถเฉพาะทางด้านทฤษฎีเท่านั้น นอกจากนี้ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพยังเป็นการศึกษาภาคปฏิบัติของนักศึกษาครู โดยการนำเอาความรู้ภาคทฤษฎีไปทดลองใช้ในสภาพความเป็นจริง มีโอกาสได้พัฒนาบุคลิกภาพความเป็นครู และความเป็นครูของตนให้เหมาะสมกับวิชาชีพ ได้เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกับผู้อื่น ตลอดจนการปฏิบัติตามกฎหรือระเบียบของสถานศึกษานั้น ๆ ซึ่งเป็นการเสริมสร้างคุณภาพและสมรรถภาพในการเป็นครูที่ดีในอนาคต (มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2563)

ลักษณะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยจัดให้นักศึกษาได้ออกฝึกภาคปฏิบัติในสถานการณ์จริงที่โรงเรียน โดยใช้เวลาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเป็น 4 ขั้นตอน คือ 1) ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 1 (Internship 1) 2) ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 2 (Internship 2) 3) ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 3 (Internship 3) และ 4) ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 4 (Internship 4) โดยการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 1-3 เป็นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่จัดให้นักศึกษาได้ศึกษาและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องร่วมกับครูพี่เลี้ยง รวมไปถึงผู้เกี่ยวข้องจากโรงเรียนร่วมพัฒนาวิชาชีพครู สำหรับการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 4 เป็นการฝึกงานในหน้าที่ครูทุกอย่างเสมือนเป็นครูประจำการคนหนึ่งที่มาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษาเป็นขั้นตอนสุดท้ายก่อนที่จะสำเร็จการศึกษา

ดังนั้น การให้ความสำคัญกับการกำหนดนโยบาย แผนงาน และองค์ประกอบของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยพัฒนาครูที่มีคุณภาพ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคนของประเทศต่อไป ดังที่ UNESCO (2015) ได้กล่าวไว้ว่า การยกระดับการฝึกหัดครูของสถาบันครุศึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญ

ของกระบวนการพัฒนาวิชาชีพครู ในการเตรียมครูที่มีคุณภาพ ซึ่งถ้าหากได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสม จะสามารถยกระดับมาตรฐานคุณภาพวิชาชีพครูได้ ซึ่งจะส่งผลต่อการสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพให้แก่ประเทศต่อไป

จากการดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อผลิตครู ของคณะครุศาสตร์ที่ผ่านมา ยังไม่ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่จะทำให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในสถานศึกษา ดังนั้นเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่นักศึกษาที่เรียนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ. 4 ปี) ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ได้ปรับปรุงใหม่และกำลังใช้อยู่ในขณะนี้ และถือได้ว่าเป็นหลักสูตรที่กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 38 แห่ง ได้วิพากษ์ในขั้นตอนของการร่างหลักสูตรร่วมกัน เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพโดยมีเป้าหมายเดียวกัน ซึ่งกระบวนการหนึ่งของหลักสูตร คือ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในสถานศึกษา ซึ่งจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ยังไม่พบงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่เป็นภาพรวมของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏซึ่งมีลักษณะร่วมและจำเพาะที่แตกต่างจากมหาวิทยาลัยกลุ่มอื่น ๆ มีงานวิจัยเพียงบางส่วนของที่ศึกษาเฉพาะบริบทเป็นรายกรณี อาทิ มานี แสงหิรัญ, พนมพร ศิริภาพ และ สุกัญญา รุจิเมธธาภาส (2561) ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีทั้งหมด 4 ตัวแปรแฝง ตัวแปรแฝงแรก คือคุณลักษณะนักศึกษา ตัวแปรแฝงที่สอง คือ การจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของคณะครุศาสตร์ ตัวแปรแฝงที่สาม คือคุณภาพโรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ส่วนตัวแปรแฝงสุดท้าย คือ อุปนิสัยเพื่อนร่วมหน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นอกจากนี้ บุญเลี้ยง ทูมทอง และ เฉลิมชัย โสสุทธิ (2556) ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ผลการวิจัย พบว่า ตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ประสิทธิภาพการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษา ได้แก่ แรงจูงใจในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู บุคลิกภาพของนักศึกษาในการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์นิเทศก์กับนักศึกษา การเอาใจใส่ของอาจารย์นิเทศก์ และการเอาใจใส่ของที่ปรึกษาประจำหน่วยงาน โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ ซึ่งสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 76.67 เป็นต้น

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น และในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นทั้งอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์นิเทศก์นักศึกษาที่ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อให้ได้สารสนเทศที่จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ได้แก่ คุณลักษณะของนักศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์นิเทศก์กับนักศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างครูพี่เลี้ยงกับนักศึกษา กระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คุณภาพของสถานศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูกับความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
2. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาครุมหาวิทยาลัยราชภัฏ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 38 แห่งทั่วประเทศ ที่กำลังปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ปีการศึกษา 2564 จำนวนทั้งสิ้น 39,023 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาครูชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏที่กำลังปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ภาคการศึกษา ที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 300 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยสุ่มมหาวิทยาลัยโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (cluster random sampling) โดยผู้วิจัยเชื่อว่าพื้นฐานบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 38 แห่ง มีปรัชญาที่อยู่บนพื้นฐานเดียวกัน และเป็นกลุ่มมหาวิทยาลัยที่พัฒนามาจากโรงเรียนฝึกหัดครู อีกทั้งบริบทด้านการจัดการเรียนรู้มีรูปแบบที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้นถือได้ว่าโดยรวมมีความเป็นเอกพันธ์ (homogeneity) ระหว่างมหาวิทยาลัย ซึ่งในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยจึงทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างมาจำนวนทั้งสิ้น 10 มหาวิทยาลัย ผลการสุ่ม ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี 4) มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ 5) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา 6) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ 7) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา 8) มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ 9) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และ 10) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ขั้นที่ 2 จากมหาวิทยาลัยราชภัฏที่สุ่มได้จากขั้นตอนที่ 1 จำนวน 10 มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยสุ่มนักศึกษา คณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยละ 30 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลาก ดังนั้น ในขั้นตอนนี้จะได้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคู จำนวนทั้งสิ้น 300 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามสำหรับประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ในลักษณะแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale) แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความพึงพอใจในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 10 ข้อ 2) เจตคติต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 10 ข้อ และ ตอนที่ 3 ข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาคู จำนวน 5 ปัจจัย ได้แก่ 1) คุณลักษณะของนักศึกษา 2) ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษา 3) ความสัมพันธ์ระหว่างครูพี่เลี้ยงกับนักศึกษา 4) กระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และ 5) คุณภาพของสถานศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีจำนวนข้อคำถามรวม 30 ข้อ ซึ่งมีรายละเอียดของการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. การตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ทำการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างนิยามกับข้อคำถาม แล้วคำนวณหาค่า Index of Item - Objective Congruence: IOC โดยมีเกณฑ์พิจารณาข้อคำถามที่มีคุณภาพและใช้ได้ คือ จะต้องมียุทธศาสตร์ IOC มากกว่าหรือเท่ากับ .50 ขึ้นไป (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556) ซึ่งจากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า IOC ทั้งฉบับมีค่าตั้งแต่ 0.60 - 1.00 ซึ่งถือได้ว่าแบบสอบถามนี้มีคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาทุกข้อ

2. การตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงกับกลุ่มตัวอย่างทดลองใช้ (try out) ซึ่งเป็นนักศึกษาคู จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่า item-total correlation (r_i) ซึ่งพบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง .47 - .72 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 0.40 (Ebel, 1965; Erkuş, 2003) ทุกข้อ จากนั้นหาค่าความเที่ยงแบบวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .95 ซึ่งถือว่ามีค่าความเที่ยงในระดับสูง ส่วนแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาคู มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .97 ซึ่งถือว่ามีค่าความเที่ยงในระดับสูง โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ มีค่ามากกว่า .70 ซึ่งเป็นที่ยอมรับในฐานะเกณฑ์ขั้นต่ำสำหรับค่าความเที่ยง (Nunnally, 1967)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผ่านระบบออนไลน์ จัดทำแบบสอบถามผ่าน Google Form จากนั้นนำส่ง QR Code และลิงค์ของแบบสอบถาม เพื่อส่งให้กับนักศึกษาครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน โดยใช้ระยะเวลาประมาณ 20 วัน ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า ได้ข้อมูลกลับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง 300 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งมีจำนวนเพียงพอต่อการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้ โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ พบว่า โดยส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิง จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 74.66 และส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วงคะแนน 3.00–3.50 มากที่สุด จำนวน 190 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 63.00

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรทำนายกับความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้วยสูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และทดสอบระดับนัยสำคัญทางสถิติด้วยสถิติทดสอบที (t-test)
3. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนายกับความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษา ครูมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผู้วิจัยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนาย ได้แก่ 1) คุณลักษณะของนักศึกษา 2) ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์นิเทศก์กับนักศึกษา 3) ความสัมพันธ์ระหว่างครูพี่เลี้ยงกับนักศึกษา 4) กระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และ 5) คุณภาพของสถานศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู กับความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาครู โดยผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนายกับความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษา

ตัวแปร	1	2	3	4	5	6
1. คุณลักษณะของนักศึกษา						
2. ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์นิเทศก์กับนักศึกษา	.612**					
3. ความสัมพันธ์ระหว่างครูพี่เลี้ยงกับนักศึกษา	.701**	.624**				
4. กระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	.687**	.641**	.670**			
5. คุณภาพของสถานศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	.651**	.607**	.512**	.658**		
6. ความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	.676**	.542**	.672**	.632**	.536**	

**p < .01

จากตารางที่ 1 พบว่า ตัวทำนายทุกตัว ได้แก่ คุณลักษณะของนักศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์นิเทศก์กับนักศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างครูพี่เลี้ยงกับนักศึกษา กระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และคุณภาพของสถานศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .536 ถึง .676 ซึ่งตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกจากค่ามากไปน้อย คือ คุณลักษณะของนักศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างครูที่เลี้ยงกับนักศึกษา กระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์นิเทศก์กับนักศึกษา และคุณภาพของสถานศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตามลำดับ

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนาย จำนวน 5 ตัวแปร คือ คุณลักษณะของนักศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์นิเทศก์กับนักศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างครูที่เลี้ยงกับนักศึกษา กระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และคุณภาพของสถานศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยนำคะแนนจากแบบวัดตัวแปรทั้ง 5 ตัว มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พบว่า ตัวแปรทั้ง 5 ตัว มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .512 ถึง .701 ทั้งนี้ตัวแปรที่มีค่าความสัมพันธ์กันทางบวกสูงสุดคือ คุณลักษณะของนักศึกษา กับ ความสัมพันธ์ระหว่างครูที่เลี้ยงกับนักศึกษา ($r = .701$) รองลงมาคือ คุณลักษณะของนักศึกษา กับ กระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ($r = .687$) ส่วนตัวแปรที่มีค่าความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด คือ คุณภาพของสถานศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู กับ ความสัมพันธ์ระหว่างครูที่เลี้ยงกับนักศึกษา ($r = .512$) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เกิน 0.80 นั่นแสดงว่า ตัวแปรที่ศึกษาครั้งนี้ไม่มีปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงเชิงพหุ (Multicollinearity) (Stevens, 1992 อ้างถึงใน ยุทธ ไกยวรรณ, 2556)

นอกจากนี้ ผลการตรวจสอบโดยพิจารณาจากค่า Tolerance และค่า VIF พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัว ได้แก่ คุณลักษณะของนักศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์นิเทศก์กับนักศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างครูที่เลี้ยงกับนักศึกษา กระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และคุณภาพของสถานศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีค่า Tolerance ค่อนข้างสูง โดยมีค่าอยู่ระหว่าง .710 - .830 และ VIF มีค่าต่ำ โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 1.031 - 1.132 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัว ไม่มีความสัมพันธ์กันเองสูง

2. ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise เพื่อศึกษาตัวทำนายและสร้างสมการทำนายของความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยพิจารณาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์สูงสุดกับตัวแปรตาม หรือ มีอำนาจในการทำนายสูงสุดเข้าในสมการทำนายก่อนและเพิ่มตัวแปรเข้าสู่สมการทำนายทีละตัวแปร และทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณที่เพิ่มขึ้นแต่ละตัว โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ตัวแปรเข้าสู่สมการทำนาย

โมเดล	ตัวแปรทำนาย	R	R ²
1	คุณลักษณะของนักศึกษา (X_1)	.781	.610
2	คุณลักษณะของนักศึกษา (X_1) กระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (X_4)	.799	.638

จากตารางที่ 2 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า โมเดลที่ 2 มีประสิทธิภาพที่สูงกว่าโมเดลที่ 1 โดยมีตัวแปรทำนาย 2 ตัว ได้แก่ คุณลักษณะของนักศึกษา (X_1) และ กระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (X_4) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณที่เกิดจากการนำตัวแปรทำนายทั้งสองเท่ากับ .799 และค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย เท่ากับ .638 คิดเป็นร้อยละ 63.80

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวแปรตามกับตัวแปรทำนาย ได้แก่ คุณลักษณะของนักศึกษา (X_1) และ ภาระงานการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (X_4)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
Regression	48.575	2	24.288	262.237*	.000
Residual	27.507	297	.093		
Total	76.083	299			

*p<.05

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า คุณลักษณะของนักศึกษา (X_1) และ ภาระงานการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (X_4) มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง ซึ่งสามารถทำนายความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาครุมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนโดยพิจารณาตัวแปรที่มีอำนาจในการทำนายสูงสุดเข้าในสมการทำนายและเพิ่มตัวแปรขึ้นทีละตัวแปรและทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณที่เพิ่มขึ้นแต่ละตัว

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนดิบ (b) ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) และการทดสอบนัยสำคัญ

ตัวแปรทำนาย	b	SE _b	β	t	p
คุณลักษณะของนักศึกษา (X_1)	.553	.067	.523	8.214*	.000
ภาระงานการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (X_4)	.254	.053	.308	4.838*	.000
a = .692 R = .799 R ² = .638 SE _{est.} = .304 *p< 0.05					

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ พบว่า คุณลักษณะของนักศึกษา (X_1) และภาระงานการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (X_4) สามารถร่วมกันทำนายความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาครุมหาวิทยาลัยราชภัฏได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 63.80 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการทำนายเท่ากับ .304 ซึ่งคุณลักษณะของนักศึกษา (X_1) สามารถทำนายความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาครุได้มากที่สุด ($\beta=.553$) รองลงมา คือ ภาระงานการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (X_4) ($\beta=.254$) ตามลำดับ โดยสามารถเขียนเป็นสมการทำนายความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาครุมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

- 1) สมการทำนายความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาครุมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในรูปคะแนนดิบ คือ

$$Y' = .692 + .553X_1 + .254X_4$$

- 2) สมการทำนายความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาครุมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z' = .523Z_{X_1} + .308Z_{X_4}$$

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัย พบว่า ตัวทำนายทุกตัว ได้แก่ คุณลักษณะของนักศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์นิเทศก์กับนักศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างครูพี่เลี้ยงกับนักศึกษา กระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และคุณภาพของสถานศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมากที่สุด คือ คุณลักษณะของนักศึกษา ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากปัจจัยด้านคุณลักษณะของนักศึกษา เป็นปัจจัยภายในที่เกิดจากคุณลักษณะที่เป็นตัวแปรแฝงภายในตัวของนักศึกษาเอง ดังนั้น หากนักศึกษามีกรอบความคิด (mindset) ที่ดีต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หรือมีความมุ่งมั่นตั้งใจ ก็จะส่งผลให้การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูประสบความสำเร็จได้อย่างมีคุณภาพ โดยนักศึกษาที่มีคุณลักษณะของความเป็นครู ซึ่งได้แก่ การมีบุคลิกภาพดี คุณสมบัติส่วนตัวดี สอนดี ประพฤติดี มีจรรยาและคุณธรรมสูง รวมถึงการมีมนุษยสัมพันธ์ดี น่าจะมีผลของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่มีคุณภาพ เนื่องจากคุณลักษณะความเป็นครู เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่ครู เพราะต้องนำเอาไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การอบรมดูแลนักเรียน รวมทั้งการเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียนด้วย เมื่อนักศึกษามีคุณลักษณะความเป็นครูสูงก็จะทำให้สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ครูให้บังเกิดผลดี จึงส่งผลให้การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ มานี แสงหิรัญ, พนมพร ศิริภาพร และ สุภัญญา รุจิเมธาภาส (2561) ที่พบว่า ปัจจัยด้านคุณลักษณะนักศึกษา มีอิทธิพลโดยรวมต่อความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มากที่สุด (0.61) โดยมีอิทธิพลทางตรง (0.25) และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านอุปนิสัยเพื่อนร่วมหน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (0.36) ส่วนปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของคณะครุศาสตร์ ซึ่งมีอิทธิพลรวม (0.56) โดยมีอิทธิพลทางตรง (0.47) และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านคุณภาพโรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (0.09) และยังสอดคล้องกับ บุญเลี้ยง ทูมทอง และ เฉลิมชัย โสสุทธิ (2556) ที่ผลการวิจัยส่วนหนึ่ง พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรกับประสิทธิภาพการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ บุคลิกภาพของนักศึกษาในการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู รองลงมา คือ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาในการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

2. จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านคุณลักษณะของนักศึกษา (X_1) และปัจจัยด้านกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (X_2) สามารถร่วมกันทำนายความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 63.80 และหากพิจารณาจากร้อยละของการทำนาย พบว่า ปัจจัยสำคัญสองปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลหรือส่งผลค่อนข้างสูง กล่าวคือ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำเสนอสารสนเทศดังกล่าวนี้ไปใช้ในการพัฒนากระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้กับนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ มานี แสงหิรัญ, พนมพร ศิริภาพร และ สุภัญญา รุจิเมธาภาส (2561) ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านคุณลักษณะนักศึกษา มีอิทธิพลมากที่สุด ต่อความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นอกจากนี้ ปัจจัยด้านกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งถือว่ามีความสำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งจากผลการวิจัย พบว่า เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูร่วมกันกับปัจจัยด้านคุณลักษณะของนักศึกษา ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาที่ได้รับการเสริมความรู้ และทักษะที่จำเป็นอย่างเพียงพอก่อนที่จะออกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานศึกษา จะทำให้นักศึกษาสามารถกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาตนเองที่ชัดเจน ทำให้อาจารย์นิเทศและครูพี่เลี้ยงสามารถพัฒนา หรือ ดูแล นิเทศติดตามได้อย่างราบรื่น ทำให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจและสามารถนำความรู้และทักษะดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังที่ เฉลิมชัย พันธุ์เลิศ (2558) ได้กล่าวถึงขึ้นก่อนการสอนงาน ว่าเป็นการตกลงระหว่าง

ผู้สอนงาน และผู้ถูกสอนงานเกี่ยวกับจุดเน้นที่ต้องการการการสอนงานร่วมกัน เพื่อที่จะเตรียมเสริมความรู้และทักษะที่จำเป็นให้กับผู้รับการนิเทศ และเพื่อให้การสอนงานเน้นที่การเชื่อมโยงความรู้ไปสู่การปฏิบัติในชั้นเรียนจริง

สรุปผล

1. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนาย จำนวน 5 ตัวแปร คือ คุณลักษณะของนักศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์นิเทศก์กับนักศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างครูพี่เลี้ยงกับนักศึกษา กระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู และคุณภาพของสถานศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู กับความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ตัวแปรที่มีค่าความสัมพันธ์กันทางบวกสูงสุดคือ คุณลักษณะของนักศึกษา กับ ความสัมพันธ์ระหว่างครูพี่เลี้ยงกับนักศึกษา รองลงมาคือ คุณลักษณะของนักศึกษา กับ กระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู ส่วนตัวแปรที่มีค่าความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด คือ คุณภาพของสถานศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู กับ ความสัมพันธ์ระหว่างครูพี่เลี้ยงกับนักศึกษา

2. ผลการวิเคราะห์การถดถอย พบว่า คุณลักษณะของนักศึกษา และกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู สามารถร่วมกันทำนายความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูของนักศึกษาครุ มหาวิทยาลัยราชภัฏได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 63.80 ซึ่งคุณลักษณะของนักศึกษา สามารถทำนายความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูของนักศึกษาได้มากที่สุด รองลงมา คือ กระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในกลุ่มของตัวแปรทำนายทั้ง 5 ตัวแปร กับความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูของนักศึกษาครุ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทุกปัจจัย โดยเรียงจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเรียงตามลำดับ คือ คุณลักษณะของนักศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างครูพี่เลี้ยงกับนักศึกษา กระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์นิเทศก์กับนักศึกษา และคุณภาพของสถานศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู ตามลำดับ ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูของนักศึกษาตั้งแต่ผู้บริหารคณะครุศาสตร์ หน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู หรือ อาจารย์นิเทศก์ควรได้พิจารณาและสร้างความตระหนักและเตรียมการให้แก่ นักศึกษาตั้งแต่ก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู โดยเริ่มจากการประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูให้กับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับทราบถึงเป้าหมายและผลลัพธ์ ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์นิเทศ คณาจารย์ ผู้บริหารและครูจากสถานศึกษาที่เป็นสถานฝึกปฏิบัติการวิชาชีพรู ตลอดจนนักศึกษา โดยการชี้แจงเพื่อสร้างความเข้าใจในทุกประเด็นที่เกี่ยวข้อง ทั้งในช่วงก่อน ระหว่าง และหลังการไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู ซึ่งอาจทำในลักษณะการประชุม สัมมนา หรือถอดบทเรียนร่วมกัน เป็นต้น

2. จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยด้านคุณลักษณะของนักศึกษา (X_1) และปัจจัยด้านกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู (X_4) สามารถร่วมกันทำนายความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูของนักศึกษาครุ มหาวิทยาลัยราชภัฏได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 63.80 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าสองปัจจัยดังกล่าว มีความสำคัญต่อความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู ดังนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 38 แห่ง ในฐานะสถาบันร่วมผลิตครู ควรให้ความสำคัญโดยเลือกหรือจัดลำดับโครงการ/กิจกรรมที่สนับสนุน ส่งเสริมปัจจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนา คุณลักษณะของนักศึกษา และการบริหารจัดการกระบวนการของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูให้มีคุณภาพมากที่สุดเป็นลำดับแรก ๆ ก่อน

เอกสารอ้างอิง

- เฉลิมชัย พันธุ์เลิศ. (2558). *การชี้แนะ (coaching): ยุทธวิธีสำคัญในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครู*. สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2566, จาก <http://www1.nsdv.go.th/innovation/coaching.htm>.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง และ เฉลิมชัย โสสุทธิ. (2556). *รายงานการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์: บุรีรัมย์.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2563). *คู่มือการปฏิบัติการรายวิชา ETP 414 การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 2 (Internship 2)*. สืบค้นเมื่อ 2 กรกฎาคม 2566, จาก <http://edu.vru.ac.th/main/wp-content/uploads/2020/11/Internship2editNov2020.pdf>
- มานี้ แสงหิรัญ, พนมพร ศิริภาพร และ สุกัญญา รุจิเมธาภาส. (2561.) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์. *Veridian E-Journal*. 11(1): 879-894.
- ยุทธ ไถยวรรณ. (2556). *การวิเคราะห์สถิติหลายตัวแปรสำหรับงานวิจัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Ebel, R. L. (1965). *Measuring educational achievement*. New Jersey: prentice-Hall.
- Erkuş, A. (2003). *Psikometri üzerine yazılar*. Ankara: Türk Psikologlar Derneği Yayınları.
- Nunnally, J. (1967). *Psychometric theory*. New York: McGraw-Hill.
- UNESCO. (2015). *Global monitoring report: about education for the people*. the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

Translated Thai References

- Kaiyawan, Y. (2013). *Multivariate statistical analysis for research*. Bangkok: Chulalongkorn University Publishing House. (in Thai)
- Kanjanawasi, S. (2013). *Classical test theory*. (7th edition). Bangkok: Faculty of Education, Chulalongkorn University. (in Thai)
- Panlert, C. (2015). *Guidance (coaching): Important strategies for developing teachers' teaching and learning*. Retrieved September 10, 2023, from <http://www1.nsdv.go.th/innovation/coaching.htm>. (in Thai)
- Sanghirun, M., Sirithaporn, P. & Rujimethabhas, S. (2018). Factors affecting of teacher professional training success rajabhat uttaradit university. *Veridian E-Journal*. 11(1): 879-894. (in Thai)
- Thumthong, B., & Sosuttha, C. (2013). *The factors affecting field experience training efficiency of students, faculty of education, Buriram Rajabhat University report*. Buriram Rajabhat University: Buriram. (in Thai)
- Valaya Alongkorn Rajabhat University Under the Royal Patronage. (2020). *Course operations manual ETP 414 Teaching practices in educational institutions 2 (Internship 2)*. Retrieved July 2, 2023, from <http://edu.vru.ac.th/main/wpcontent/uploads/2020/11/Internship2editNov2020.pdf>. (in Thai)